

AZ ÖRÖKÉLET REMÉNYSÉGE
(SARKAD-ÚJTELEK, 2020. NOVEMBER 22.)

Tükör: Jn 14,1. v.
Lectio: Jel 21,1-8. v.
Textus: Tit 3,1-7. v.
Énekek: 164/1; Jöjj fáradt szív..., 164/3; 295/2; 489/1-4;

TÜKÖR IGE: János evangéliuma 14. rész 1. vers:

Jézus Krisztus mondja: „*Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.*”

OLVASMÁNY: Jelenések könyve 21. rész 1-8. vers:

És láttam új eget és új földet, mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger sincs többé. És a szent várost, az új Jeruzsálemet is láttam, amint alászáll a mennyből az Istentől, felkészítve, mint egy menyasszony, aki férje számára van felékesítve. Hallottam, hogy egy hatalmas hang szól a trónus felől: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” A trónuson ülő ezt mondta: „Íme, újjáteremtek mindent”. És így szólt: „Írd meg, mert ezek az ígék megbízhatók és igazak!” És ezt mondta nekem: „Megtörtént! Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok majd a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen. Aki győz, örökölni fogja mindezt, és Istene leszek annak, az pedig fiam lesz. De a gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak, gyilkosoknak és paráznáknak, a varázslóknak és bálványimádóknak, és minden hazugnak meglesz az osztályrésze a tűzzel és kénnel égő tóban: ez a második halál”..

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE: Tituszhoz írt levél 3. rész 1-7. vers:

„Emlékeztessd őket arra, hogy rendeljék alá magukat a hatóságoknak és a felsőbb-ségeknek: engedelmeskedjenek, és legyenek készek minden jó cselekedetre. Senkit se szóljanak meg, kerüljék a viszálykodást, legyenek megértőek, teljes szelídséget tanúsítva minden ember iránt. Mert valamikor mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők voltunk, különféle kívánságok és élvezetek rabjai, gonoszságban és irigységben élők, egymástól gyűlöltek és egymást gyűlölők. De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászülő és megújító fürdője a Szentlélek által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek.”

Szeretett Testvéreim!

Isten kegyelméből megérhettük az egyházi év utolsó vasárnapját. Mindig hálat kellene adnunk azért, hogy megérhettünk egy újabb reggelt, egy újabb estét. Most, a járvány idején talán még inkább érezzük: nem természetes, ha mindedig megőriztünk a járványtól. Nem természetes, hogy ha megbetegedtünk, akkor fel is épültünk belőle. Ez a járvány, mint oly sok Isten által megengedett próba, nehézség is emlékeztet arra: Isten kezében van az életünk, ezért jó, ha alázatosak vagyunk, és nem gondolunk magunkról, az emberi tudásról túl sokat.

Mert az is Isten ajándéka, hogy tudnak segíteni az orvosok, ápolók, gyógyszerek, kutatók. Nekünk reménységünk, hogy nem a vak véletlen, nem a szerencse, nem a mi ügyességünk, vagy éppen tehetetlenségünk irányítja életünket, hanem a bölcs mennyei Atyánk. Akihez oda fordulhatunk bizalommal akkor is, ha békeséget ad, és biztonságban élhetünk, s akkor is, ha megpróbál, ha könnyeket enged meg, ha engedi, hogy életünket itt a földön uralma alá vonja a halál.

Az egyházi év utolsó vasárnapját az örökélet vasárnapjának nevezzük, amit advent követ. Adventben Jézus Krisztus eljövételéről, visszajövételéről emlékezünk meg. Várjuk Őt, aki elhozza nekünk a feltámadást és az örök életet.

Ezen a héten szerdán kezdtük el a Titusznak írt levelet olvasni a Bibliaolvasó Kalauz szerint. Pál apostolnak a Tituszhoz írt levelében elejétől kezdve visszatérő üzenet az üdvösség, az Istennel való megbékélés, az élet kiteljesedése és az örök élet reménysége. Pál az apostoli küldetéséről azt írja, hogy azért lett apostol, hogy az Isten választottai *„higgyenek, és megismerjék az igazságot az igazi kegyesség szerint az örök élet reménységére”*.

A Tituszhoz írt levélben szembetűnő, hogy az örök élet reménysége és az igazi kegyesség tanítása át meg átszövi az egész levelet. Szorosan összetartoznak. De nem úgy, mint például a zár meg a kulcs. Az igaz, hogy használhatatlan a zár a kulcs nélkül, és semmi haszna a kulcsnak, amíg nem tudjuk, hogy melyik zárt nyitja. Vannak dolgok, amelyek szorosan összetartoznak, elválaszthatatlanok ahhoz, hogy minden működjön, és hasznunkra legyen.

A Krisztustól kapott örök élet és az istenfélő, kegyes élet is szorosan összetartoznak, de úgy, hogy mind a kettőt Jézus Krisztus személye köti össze. Mind a kettőt ajándékba kapjuk a Szentlélek által: *„nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket...”* Nem azoknak van elkészítve az üdvösség, az örök élet, akik szent és tiszta életet tudnak élni. Ha így lenne, nem lenne reménységem. Egyszerűen képtelen lennék kiérdemelni az Isten szeretetét. S úgy gondolom, hogy mindenki, aki már valamennyire ismeri magát és megsejti az Isten szentségének tisztaságát, ugyanarra a következtetésre jut: Nem tudom kiérdemelni az Isten szeretetét.

De Isten *„nem az általunk véghez vitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászüelő és megújító fürdője a Szentlélek által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek.”*

Úgy tartozik össze az örök élet reménysége és az Istennek tetsző tiszta élet, hogy mindkettőt Isten Szentlelke által kapjuk meg Jézus Krisztusért.

Jézus Krisztus szerezte meg ezt nekünk szent életével és ártatlan halálával. De éppen ezért mégis szorosan összetartoznak, mint ahogy összetartozik egy kétkötetes regény, vagy egy pár cipő.

Egyszer láttam egy szomorú képet egy személygépkocsiról. Egy éjszaka az utcán tolvajok felemelték, téglákat raktak alá, és elvitték a négy kerekét. A kocsit nem törték fel. A motor benne volt. De mégis használhatatlan volt, mert nem tudott a helyéről elmozdulni. Örömtelen. Siralmas kép volt.

Az örök élet reménysége és az igazi kegyesség, a Krisztus szerinti szent élet összetartoznak. Egyik a másikat erősíti itt, a földi életben. A Krisztus követése tele lesz csalódással és értelmetlennek látszik az örök élet reménysége nélkül. Ezt Pál apostol a Korinthusiaknak így írja az első Korinthusi levél 15. részének 19. versében: *„Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.”* Értelme lenne a keresztyén életnek, értelme lenne a tiszta életnek akkor is, ha a halállal mindennek vége. S mégis azt kérdeznénk: van-e értelme küzdeni, hinni, Krisztust követni, ha nincs jutalma azoknak, akik Isten kegyelméből hűségesek tudtak lenni Jézus Krisztushoz?

Éppen az a vigasztalásunk, hogy azok is, akik emberileg nem élhettek teljes életet, mert betegek, mert kiszolgáltatottak, azoknak is van reménysége, hogy Isten kipótolja számukra azt, amit itt a földi életben elveszítettek. S amikor fiatalon, vagy viszonylag fiatalon kell valakinek távozni az életből, és a szívünk már annak hallatán is összefacsarodik, hogy milyen kevés adatott neki itt a földön, akkor is ott a vigasztalásunk, hogy nemcsak ennyi volt az élete, mert Isten készített örök életet a benne bízóknak, a kiválasztottainak.

És azok, akiknek úgy kell elköltözniük a földi világból, hogy nem lehetnek mellettük a szeretteik, azoknak is élő reménységük lehet Krisztusban, hogy ha nem is találkoznak már itt a Földön, de akkor is találkoznak Jézus Krisztusnál a mennyben, ahol újra együtt leszünk, de már tökéletes, tiszta, elmúlhatatlan szeretetben.

Másik oldalról éppen azáltal is megajándékozzatik az életünk, hogy nemcsak arra készülünk, hogy egyszer, majd a mennyben ajándékba kapjuk az örök életet, hanem már itt a földön is tapasztaljuk az üdvösség ajándékát.

Csak aki szenvedett már a bűneitől, a szégyentől, akinek gyötörte lelkét a jóvátehetetlen tetteinek sora, tudja, hogy milyen nagy ajándék, amikor Jézus Krisztus szeretetéből bűnbocsánatot, megtisztult életet, újjászületett életet nyertünk. Amikor Isten azt mondja: elengedtem az adósságodat! Megbocsátottam a bűneidet! Tisztára moslak! És a Szentlélek által valóban újjászületik az életünk! És attól kezdve olyan életet tudunk élni, amit magunkról soha nem gondoltunk volna és mások sem gondoltak volna rólunk! Aki átélt már ilyen változást az életében, az elmondhatja a 480. dicséret 1. versének szavaival: „Érzem, hogy az örök élet már e földön az enyém lett!”

A mai Igénkben is ez látszik: Összefonódott az üdvösség, az örök élet reménysége és a megszentelt élet. Egyik erősíti a másikat. Isten kegyelméből az örök élet reménysége azé is lehet, aki ezt a reménységet csak a halálos ágyán nyeri meg Jézus Krisztusban. Nem azért az övé, mert tiszta, szent életet tudott élni, hanem

azért az övé, mert Jézus Krisztus mindannyiónkért meghalt, hogy mindenkit megajándékozzon a bűnbocsánattal és az örök élettel.

De akinek megadatik, hogy élhet a már a földön az örök élet reménységével Jézus Krisztusban bízva, annak életében meglátszik Isten kegyelmének munkája.

Nyomatott és elektronikus sajtóban is lehet látni reklámokat úgynevezett előtte és utána képekkel. Ilyen voltam a kezelés előtt, és ilyen a kezelés után. Ilyen voltam mielőtt elmentem a fodrászhoz, és így néztem ki utána. Ilyen voltam fogyókúra előtt és ilyen lettem a fogyókúra után.

Pál apostol is ilyen előtte és utána képet mutat fel rólunk, keresztyénekről: Krisztus nélkül, az Isten üdvözítő kegyelmének megjelenése előtt olyanok voltunk, mint ez a világ: *Mert valamikor mi is esztelenek, engedetlenek, tévelygők voltunk, különféle kívánságok és élvezetek rabjai, gonoszságban és irigységben élők, egymástól gyűlöltek és egymást gyűlölők.* Nem voltunk jobbak másnál és nem lehetnénk Krisztus-képeük, krisztusi életűek, ha Isten nem könyörült volna rajtunk.

De megjelent az Isten üdvözítő kegyelme, már az örök élet reménységében élünk, ezért a mindennapi életünkben is meg kell látszódnia Jézus Krisztus üdvözítő, szabadító munkájának. Hiszen megújította, újjászülte az életünket! Lemosta ró-lunk bűneinknek szennyét. Őerte kezdetünk új életet, magunk mögött hagyva a régit. A legnagyobb mélységből is kihozta az életünket! Bármennyire elrontott volt az életünk, Jézus Krisztus meggyógyította! Ha romokban hevert is az életünk, helyébe új életet ajándékozott. Ha tönkretették is mások az életünket, úgy, hogy abból már semmi jót nem lehetett volna kihozni, az Úr Jézus Krisztus mégis újjá, széppé, áldottá építette fel azt. Ez pedig meglátszik. Ahogy feltűnik, amikor valaki tiszta ruhát vált, mert leveti a szennyest. Ahogy feltűnik, amikor valaki kijön a kórházból meggyógyultan. Lehet, hogy lefogyva, lehet, hogy gyengén, és még szédelegve, de már meggyógyultan.

Ha tudjuk, hogy Jézus Krisztus megajándékozott újjászülő kegyelmével, ha tudjuk, hogy Jézus Krisztus kereszthaláláért örök életünk, üdvösségünk van, akkor engedjük, hogy ez meglátszódjon az életünkben! Kérjük Urunkat, hogy segítsen, hogy bátran meg tudjuk mutatni, milyen hálásak vagyunk azért, amit értünk tett!

Tudja meg a világ, hogy szeretjük Jézust! Tudja meg a világ, hogy Jézus tanítását követjük! Tudja meg a világ, hogy nekünk fontos az Isten Igéje, az Isten útmutatása. Mások elmondják, hogy mit olvastak ki a csillagokból. Mi mondjuk el, hogy mire tanított minket Istenünk a Szentírásban!

És látszódjék meg a Krisztus iránti hálánk abban, hogy engedelmeskedünk a világi felsőbbiségeknek, törvényeknek! Hiszen Isten országának polgárai vagyunk, és Isten nem a zűrzavar, hanem a békesség Istene! Miért ne engednénk a világi hatalomnak, ha az nem kíván tőlünk olyat, ami Isten akaratával ellentétes?

Miért ne járhatnánk elől a jó cselekvésében? És ha Krisztus már újjászülte minket, miért ne fáradoznánk azon, hogy az ő újjászülő szeretetét mások is átéljék, mások is megkapják? Annyi viszály, gyűlölet van ebben a világban! De ha megismertük az örök élet reménységét, sokkal könnyebb lemondani a gyűlöletről, az irigységről, az idegenek utálatáról és megvetéséről. Hiszen Jézus Krisztus élete költözött a mi életünkbe. Lehet, hogy Krisztus megismerése előtt természetes volt a

gyűlölet. Lehet, hogy Krisztus megismerése előtt felmentettük magunkat, ha másokat kihasználtunk, vagy kicsapongó életet éltünk. Lehet, hogy Krisztus megismerése előtt nem szégyelltünk lopni, hazudni, az életet habzsolni mások rovására is.

De amikor megnyertük Krisztusban az örök élet reménységét, ennek tudatával, a bűnbocsánat bizonyosságával új életet kezdtünk élni. Mert Isten Szentleke képessé tett és képessé tesz ma is erre az új életre.

Így írja Pál a mai szakaszban: „*Senkit se szóljanak meg, kerüljék a viszálykodást, legyenek megértőek, teljes szelídséget tanúsítva minden ember iránt.*”

Azért tehetjük ezt meg, mert Krisztus megváltott, mert képessé tett rá. Mert új életet adott. És a Krisztustól kapott élet le tudja győzni az emberi természetünket! Képessé tesz arra, hogy még az eredetileg ellenszenves, vagy sokak által megvetett emberekhez is szeretettel, jósággal forduljunk. Ahogy Krisztus is szeretettel és jósággal fordult hozzánk.

Ha életünkben jelen lehet az örök élet reménysége, akkor ezzel együtt jelen lehet a megújult élet reménysége is. Hiszen az, aki megajándékozott a feltámadás és az örök élet örömeivel, megajándékozott az újjászületett élet örömeivel is. És ezért az örök élet reménységében való öröm segít minket, hogy éljük az újjászületett életet. Amikor pedig a Krisztusban megváltozott életünk felett örvendezünk, az segít még jobban bizonyossá válni az örök életben. Hiszen aki az egyiket nekünk adta, nekünk tudja adni a másikat is.

A gondolkodásunkban, a cselekedeteinkben is együtt kell járjon az újjászületés kegyelme az örök élet reménységével. Engedjük, hogy a kettő kéz a kézben együtt járjon az életünkben. Ne szégyelljük az újjászületett életet, és nem fogjuk szégyellni az üdvösség reménységét sem. Fogadjuk örömmel az örök élet reménységét, és nem fog nehezünkre esni Jézus Krisztus megvallása sem a mindennapi életben. Hiszen nem akarjuk már eltitkolni senki elől, hogy Krisztushoz és az ő népehez tartozunk!

Az Úr előtt való öröm erőt ad nekünk, hogy ne legyünk sem gyávák, sem hitetlenek őt vállalni, szeretni mindenki előtt.

Nem tudjuk, hogy mi következik ránk. De ha megláthattuk Jézus Krisztus munkáját, ahogy átformálta az indulatainkat, a természetünket, és elvette bűneinknek terhét rólunk, akkor még a válságos órákban is vigasztalni fog ez: Annak a Krisztusnak átformáló kegyelmét tapasztalhattuk, aki már itt a földön megajándékozott az örök élet jó ízével. Ezért leteszem életem az ő kezébe: Csak az történik velem és azokkal, akiket szeretek, amit a kegyelmes, jóságos Isten megenged.

Istennek népe! Bízzál Krisztusodban! Ne csak a földön, hanem a mennyben is! Istennek népe! Kövesd Krisztusodat! Ne csak a mennyben, hanem a földön is! Ámen